

Într-un sat din apropierea unei păduri trăia o tânără fată pe nume Belle. Fata își petrecea tot timpul citind și avea întotdeauna o carte în mână, lucru destul de ciudat, credeau sătenii. Cu toate acestea, era atât de frumoasă, încât Gaston, cel mai chipeș tânăr din sat, își dorea s-o ia de soție.

Maurice, tatăl lui Belle, era inventator. Într-o dimineată, își puse ultima invenție în căruță și porni cu ea spre târg. La lăsarea serii, rătăcind prin pădure, bătrânul auzi urlete de lupi în apropiere. Speriat, calul Philippe rupse hăturile și se făcu nevăzut, cu tot cu căruță. Lupii îl fugăriră pe bătrân până la porțile uriașe ale unui castel.

Bătrânul reuși să se strecoare dincolo de porți. Castelul părea părăsit, însă bătrânul auzi șoapte în jurul lui. Toate obiectele din castel erau vrăjite și puteau vorbi. Sfeșnicul, pe nume Lumière, și domnul Ceasornic îl conduseră pe bătrân lângă focul din cămin, să se odihnească într-un fotoliu.

Curând, în încăpere dădu buzna o creatură cu chip de monstru, care îl aruncă pe Maurice în temniță.